

شیوازی دهرکهوتن و پیناسه‌ی ژنان به‌پێی میتۆدی شیکاری گوتار له کتیی

رشته‌ی مرواری عه‌لانه‌دین سه‌جادی

عوسمان (ناکام) ئەمینی

زانکۆی پزشکی نازهریایجانی رۆژئاوا، ئێران

سومه‌یه‌ که‌ریه‌ی

زانکۆ کوردستان، ئێران

پوخته

Article Info

Received: May 2022

Accepted : June, 2022

Published : October, 2022

Keywords

ژن، رۆژی ژنان، ژنانی کورد، رشته‌ی

مرواری، عه‌لانه‌دین سه‌جادی،

شیکاری گوتار

Corresponding Author

osmanamini2013@gmail.com

karimisomaveh082@gmail.com

به‌پێی لیکدان‌ه‌وه‌کان به‌وه‌ ده‌گه‌ین که ژنان رۆژنێکی به‌رچاو و گرنگیان له کۆمه‌ڵگادا بووه و مشت‌ومرێکی زۆر و به‌رده‌وام له سه‌ر پێگه‌ی کۆمه‌ڵایه‌تی و که‌سایه‌تی ژنان کراوه. هه‌ر ئه‌مه بووه‌ته هۆی ئه‌وه‌یکه چه‌ندین لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی و شیکاری لێ‌بێته‌وه. له‌م وتاره‌دا ده‌ماهه‌وێت شیوازی دهرکهوتن و پیناسه‌ی ژنان له کتیی رشته‌ی مرواری عه‌لانه‌دین سه‌جادی‌دا به‌پێی میتۆدی شیکاری گوتار لیک‌بده‌ینه‌وه.

شیوازی لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌م وتاره شیکاری گوتار یان گوتار‌شیکاری نۆرمان فایه‌رک‌لافه. که وێچووترین شیوازی لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌م شیوه ده‌قانه‌یه. فایه‌رک‌لاف سێ ناستی گوتاری بۆ شیکاری ده‌ق ده‌ست‌نیشان کردووه. که بریتیه‌ له: ناستی وه‌سفی، ناستی رافه‌یی یا رافه‌کارانه و ناستی ته‌ته‌له‌ کردن یان ته‌بیین. ئه‌م سێ به‌شه‌ی رشته‌ی مرواری له هه‌ر سێ ناستدا هه‌لسه‌نگیندراوه. کۆی گێرانه‌وه‌کانی کتیی رشته‌ی مرواری عه‌لانه‌دین سه‌جادی ۲۴۱۲ گێرانه‌وه له‌خۆ ده‌گرت؛ که سه‌ردێری سێ به‌رگیان ناوی ژنانی به‌سه‌ره‌وه‌یه و گێرانه‌وه‌کانی تاییه‌ته به ژنان. به‌رگی به‌که‌م هه‌نگری ۲۰، به‌رگی دووه‌م هه‌نگری ۴ و به‌رگی سه‌هه‌م هه‌نگری ۱۶ گێرانه‌وه‌یه. به‌م‌پێیه ۴۰ گێرانه‌وه به‌شیوه‌ی هه‌ل‌بژاردنی کتیبخانه‌یی ناوتوی کراوه.

ئه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌که ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌خات که له به‌رگی یه‌که‌مه‌دا ژن به‌شیوه‌ی ناراسته‌وخۆ له ۱۹ گێرانه‌وه رۆژی به‌رپه‌وه‌به‌ر و کابانی ماڵ ده‌گێرێت و له یه‌که‌دانه‌یابندا وه‌ک ناغازن پیناسه کراوه. له به‌رگی دووه‌مه‌دا ژن قاره‌مانی سه‌ره‌کی چوار گێرانه‌وه‌یه و رۆژی خوشک و ژنی زهره‌کی ماڵ ده‌گێرێت؛ هه‌روه‌ها له به‌رگی سه‌هه‌م‌دا له ۱۰ گێرانه‌وه ناراسته‌وخۆ به‌رپه‌وه‌به‌ر و کابانی مائیه و له ۵ دانه‌شیان راسته‌وخۆ به‌رپه‌وه‌به‌ر و رۆژی کابانی مائیه پێده‌دا و له یه‌که‌کیشیاندا وه‌ک ناغازن ناوبراوه.

به‌گشتی ژنان له‌م گێرانه‌وانه‌دا وه‌ک مرۆفینکی زۆرزان، عه‌یار و به‌مه‌کر دهرکهوتوون که

ئەگەرچى زۆرىنەيان ژنانى ئاسايىن و پلەويپايەيىكى كۆمەلەيەتتى بەرزىان نىيە بەلام سەرەراي ئەووش ھەوتى سەرخستى دۆزى كۆمەلەيەتتى و ئابوورىي خۇيان دەدەن. لەزۆرىي گىپرانەوہكاندا ژنان ھەبوونى سەرەخۇيان لە ناودەقەكاندا ھەيە و بىنەرى گوتار و ئاخوتتى ژنانەيىن.

پێشه‌کی:

ژن له نه‌وێستا و زمانی سانسکریت به واتای «رته سییه بانو» یا «ناشه بانو» دیت، نه‌مرۆکه وشه‌ی یه‌که‌م له زمانی فارسیدا سپردراوه‌وه و ته‌نیا بانو ماوه‌ته‌وه که نه‌ویش مانای پرونای و گه‌شاهویی دهدات (اقبالی، ۱۳۸۷: ل ۲۹). مارکسیسته‌کان ده‌لێن ژنان هه‌رگیز له سه‌ره‌تای میژوووه‌وه زوێم لێکراو و ژێر ده‌ست نه‌بوون و له نیوان خێله کۆچه‌رییه‌کان شان به شانی پیاوان و له یه‌که‌ پزدا بوون. پووخانی پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ژنان هاوکات بوو له‌گه‌ڵ پووخانی پێگه‌ی دایک سالاری و پاش نه‌وه باوک سالاری و خاوه‌نایه‌تی خۆیان ده‌رخست. میژوو بۆمان ده‌رده‌خات که یه‌که‌مین و بنه‌په‌ت‌ترین هۆکاری سه‌رکه‌وتنی پیاوان به سه‌ر ژناندا خاوه‌نایه‌تییه‌. خاوه‌ندارێتی بووه هۆی نه‌وه‌یکه ژن و مندال وه‌ک ژێر ده‌ستێک له خزمه‌ت پیاواندا بن. کۆکردنه‌وه و دابین کردنی خواردمه‌نییه‌کان و ڕاو کردن جیگه‌ی خۆی به به‌رهم‌ه‌ینانه‌کی خیراتر به‌ناوی کشت‌وکال، پاشکه‌وت کردن و پێشه‌گه‌له‌کی شاری دا. پاشان کاره‌کانیان ل ه نیوان دوو ده‌گه‌زدا دابه‌ش کرد. چونکه پیاوان ڕاسته‌وخو کاری کشت‌وکال و ئاوداشتیان به ده‌سته‌وه گرت و پاش نه‌وه ورد و به‌هۆی پێگه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان وه‌ک خاوه‌نایه‌تی، سامان و داهاستیکی زۆربه پیاوان درا، هه‌ر نه‌مه‌ش بووه هۆی نه‌وه‌یکه پیاوان حکومه‌ت به ده‌سته‌وه بگرن. له هه‌مه‌دا ژنانیش بۆ نه‌وه‌یکه خزمه‌تی پیاوان و بنه‌ماله‌کانیان بکه‌ن له چوارچۆیه‌ی مائدا گیرسانه‌وه (انگلس، ۱۳۸۱: ل ۳۵ تا ۴۵).

له سه‌رده‌مانێک که له‌وانه‌یه بۆ نزیکه‌ی یه‌ک ملیۆن ساڵ له‌وه پێش بگه‌ڕێته‌وه، ژنه‌کان له‌گه‌ڵ پیاوان له یه‌ک ئاستدا بوون و بگه‌ر پێرێکی زیاتریشیان هه‌بوو. خه‌لکی عه‌ره‌ب و هه‌ندیکی ناوچه‌ی دیکه‌ی جیهان له سه‌ر نه‌و بره‌وانه‌ن، حه‌وا یه‌که‌مین ژنێکی بوو که پێی له سه‌ر زه‌وی دانا. هه‌روه‌ها به پێی لێکۆڵینه‌وه میژووویه‌کان به‌وه ده‌گه‌ین که یه‌که‌مین خوداکان به گشتی ژن بوون و له میسر و سه‌رده‌می فیرعه‌نه‌کان ده‌سه‌لاتیان پێ بوو و له دانانی چاره‌نووسی مرۆفه‌کان له‌گه‌ڵ خودا پیاوه‌کاندا هاریکاریان ده‌کرد (مرادی، فروت-ن، ل. ۱۷۱-). له ۱۰ تا ۵۰ هه‌زار ساڵ پێش زاین، ژنان له بنه‌ماله‌دا به‌پررسی دروست کردنی خواردمه‌نی بوون و بنه‌ماله‌یان به‌شێوازی دایک سالاری به‌رپه‌وه ده‌برد به‌پێی نه‌مه‌ ئاستی ژنان به‌رزتر له پیاوان بوو (زه‌بیح نیا، بوردخونی، ۱۳۹۲: ل ۳).

به‌لام سه‌ره‌پای هه‌موو نه‌مانه، ورد و پوێ ژنان له کۆمه‌لگا گۆرانی به سه‌رده‌هات، بۆ نمونه نه‌فلاتوون هه‌موو پوێک له به‌ر هه‌شت هۆکار، سه‌پاسگوزاری خودای کردوو که یه‌کێک له هۆکارانه نه‌وه بووه که خودا نه‌وی له ده‌گه‌زی پیاو دروست کردوو نه‌ک ژن. هه‌روه‌ها پیاوه جیوه‌له‌که‌کانیش به‌م شێوه‌یه دۆعا و نزا ده‌که‌ن و ده‌لێن: «خودایه تۆ ده‌په‌ره‌ستین. سه‌رۆک و ناغای ئێمه و خاوه‌نی هه‌موو جیهان! بۆ نه‌وه‌یکه ئێمه‌ت وه‌ک ژن نه‌خولقاندوو» (اگوست، ۱۳۸۶: ل ۵).

شارل فوریه Charles Fourier - بیرداری پێرێکی کۆمه‌لناسی فه‌ره‌نسی، یه‌که‌م که‌سیکی بوو که بارودۆخی ژنانی کۆمه‌لگای وه‌ک بنه‌په‌ت‌ترین پێوه‌ر بۆ گه‌شه‌ی کۆمه‌لگا له به‌رچا و گرت و باسی کرد. شارل له سه‌ر نه‌و بره‌وانه‌ی بوو که هه‌تا ژن له کۆمه‌لگادا سه‌ربه‌خۆتر بێت، نه‌و کۆمه‌لگایه زیاتر

گه‌شه ده‌کات. به گشتی ده‌توانین ب‌لێین بارودۆخی ژنان له کۆمه‌لگادا تا پێش سه‌ره‌له‌دانی شتیکی به‌ناوی کۆمه‌لگای پیاوسالاری باش بوو. هه‌روه‌ها پێوه‌سته ناماژه به‌وه‌ش بکری: نه‌گه‌رچێ ژنان له ۶ هه‌زار ساڵ له‌وه پێش له ژێرچاودێری پیاوان بوون، به‌لام له‌وه‌ره‌وه زیاتر له ۱۰۰ هه‌زار ساڵ، له‌گه‌ڵ پیاوان به‌راهه‌رو هاوسه‌نگ بوون (سوزان مولر آکین، ۱۳۹۷: ل ۱۵ - ستوده، ۲۰۰۸: ل ۳۲۶).

له سه‌رده‌مانی رابردوو ژن له هه‌مه‌ر پیاواندا له کاروباری کۆمه‌لایه‌تی پوێکی نادیار و کالی هه‌بوو. چونکه چالاکییه‌کانی زیاتر له به‌رپه‌وه‌بردنی کاروباری مائیدا بوو و سه‌رقاتی په‌روه‌ده‌ی مندال بوو، بۆیه زۆر به‌هه‌رچا و نه‌ده‌هات. هه‌روه‌ها یه‌کێک له نووسه‌ران و ره‌خنه‌گرانی ژنان به ناوی ویرجینیا وۆلف Virginia Woolf - له وتاریکی به ناوی «پێشه‌گه‌لیکی بۆ ژنان - حه‌رفه‌هایی برای زنان» باس له نایدۆلۆژیای ژنانیه‌ی ده‌کات و ده‌لێت: نایدۆلۆژیایه که که ژنان وه‌کوو که سایه‌تییه‌کی له سه‌ره‌خۆ، گیان فیدا و فریشته ده‌ناسینیت؛ بۆ نه‌وه‌یکه نه‌م وشانه کاربگه‌ری له سه‌ر دابنیت، له سه‌ره‌خۆ بێت و پوێکی گرنکی پنه‌به‌خه‌شیت و که‌مه‌تر له کۆمه‌لگادا خۆی ده‌ربخات، که نه‌مه‌ش به‌رهم‌ه‌می کۆمه‌لگای پیاوسالارییه‌ (خراسانی، ۱۳۸۰: ل ۴۷). نایدۆلۆژیای له قوئاغه سه‌ره‌تاکانی رێکخه‌ستی کۆمه‌لگا به شێوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی له بازنه و چوارچۆیه‌ی ژندا خولاوه‌ته‌وه و مۆرکی ژنی پێوه‌ بووه. هه‌روه‌ها ژنان نیوه‌ی کۆمه‌لگای مرۆفایه‌تی پێک دێن و به پێی سروشت و نه‌و تواناییانه‌ی که هه‌یانه به ژبان و کۆمه‌لگا مانا ده‌به‌خشن. به‌لام له درێژایی میژوودا گۆرانیکی زۆر به سه‌ر پوێ ژنان، له کۆمه‌لگادا هاتوو (نۆجه‌لان، ۲۰۰۳: ل ۱- ره‌فیعی، ده‌باغی، ۱۳۹۳: ل ۲۳).

به‌هۆی شۆرشی مه‌زی فه‌ره‌نسه، هه‌روه‌ها شۆرشی پێشه‌سازی له نه‌وروپا هه‌واوی سه‌ربه‌خۆیی و دیمۆکراسی چوار قورنه‌ی نه‌وروپای گرت. نه‌م بیروبووچوونی سه‌ربه‌خۆیه‌ی له پێگای گۆفار، پوێنامه، گه‌شتیاران و تاجه‌ره‌کان گه‌یشه‌ و لاتی ئێرانیش. به‌ناوبانگه‌ترین نمونه‌ی یه‌کسانی ژن و پیاو له ئێرانی کۆن نه‌وه بوو که کچ پاش باوکی ده‌یتوانی به پێگه‌ی پاشایی بگات و حکومه‌ت بگات. دواهه‌مین پاشای ماده‌کان (۱۷۷۸-پ.ز) که ناوی ناستیاک بوو کورپی نه‌بوو تاچه‌کچی بوو به ناوی ماندانا، ماندانا ش دایکی کوروش بوو و به‌شێوه‌یه‌ک کورپه‌که‌ی (کوروش) په‌روه‌رده کرد که به پێگه‌یه‌کی به‌رز بگات. ماندانا بۆ تازه لاوه‌کانی ئێرانی قوتابخانه‌ی رێکخه‌ست و تیره‌هاوێزی و نه‌سپ سواری فیر ده‌کردن (اقبالی، ۱۳۸۷: ل ۲۹).

هه‌روه‌ها ژنانی ئێرانی له پێگای ناشنایی له‌گه‌ڵ فه‌ره‌نگی نه‌وروپیه‌یه‌کان، بزوتنه‌وه فکرییه‌کان، کرانه‌وه‌ی قوتابخانه نوێیه‌کان و پوێنامه‌کان له‌گه‌ڵ چه‌مکیکی به‌ناوی سه‌ربه‌خۆیی و یه‌کسانی ناشنا بوون. گه‌ر پوونتر باسی مه‌شرووته له ئێراندای بکریت، ده‌لێن سه‌ده‌ی ۱۹ به هۆی گه‌شه‌ی شۆرشی پێشه‌سازییه‌وه، کۆمه‌لگا گۆرانی به‌سه‌ردا هات. له‌وه سه‌رده‌مه‌دا به یارمه‌تی ژنان و پیاوانی روناکیه‌ر درگای هه‌ندیکی له قوتابخانه‌کان بۆ په‌روه‌رده‌ی ژنان کراوه. له‌وه‌ره‌وه پوێنامه‌کان که دوا به‌دوای مه‌شرووته هاتنه و لاتی، کاربگه‌رییه‌کی زۆریان له سه‌ر هۆشیاری و به‌خۆداهاتنه‌وه‌ی ژنان دانا. پاشان کارکردن به ده‌ست، جێی خۆی به ماشین-کاری دهدات و له ئاکامدا هێزی جه‌سته‌یی که ببوو هۆی جیاوازی نیوان ژن و پیاو، له ناو ده‌جێت و ژنان شان به شانی پیاوان له کارخانه‌کان کار ده‌که‌ن و دێنه

«Discursum- Discurre» یانی بەلارژدا بێردن، دان پێدا نەهێنان، وەدرەنگ خستن و ... وەرگیراوه (بشیر، ۱۳۸۵: ۹).

شیکاری گوتار Analysis of discourse - یان گوتار شیکاری لە مانا گشتییە کەیدا بە کۆمەڵیک لیکۆلینەوه دەکوێرتیت کە لە زمانی نووسین، زمانی قسە پێکردن یان هێما و ھەر چەشنە دیاردەییەکی نیشانەنامی دەکۆلێتەوه و دەیخاتە بەردەم لیکدانەوه و شیکردنەوه: و ئەو مانایەکی کە بۆ ئەم ڕۆتە لیکەوتنەوهیە دەستبێشان دەکێرت، دەقی نووسراو، وتراو، گێڕانەوهن کە بە شەکل و شیوازی جۆراوجۆر لە میانەیی پێوەندییە کۆمەڵایەتیەکاندا بیچمیان گرتووه و خوێنراون. ئەم مێتۆدە لە زانستی زمانناسی زۆر نزیکە بەلەم ھەندیک جیاوازییان ھەیە. بۆ وێنە: مێتۆدی گوتار شیکاری بەجێ ئەوەیکە باس لە سەر پێکھاتە و ساختاری دەق بکات (وێک زانستی زمانناسی)، تاییبەتمەندییە کۆمەڵایەتی و ڕەوان ناسییەکانی تاک و کۆمەڵگا شی-دەکاتەوه و لەسەریان دەوێت (فرکلاف، ۱۳۷۹: ۱۹)

شیوازی گوتار شیکاری لە نیوان سەدەیی ۱۹۶۰ تا ۱۹۷۰ بەھۆی گۆرانکارییە زانستی و مەعرفییەکان ھاتە ئاراو. ئەم ڕۆتە لیکۆلینەوهیە بە ھۆی تێکەڵاوی لەگەڵ زانستی کۆمەڵایەتی، پامباری و ڕەوانناسی وێک ناوھند و خالی پێکگەشتی ئەم زانستانە، ڕۆلێکی نیوھندگێری بوو و درگای زۆر ڕشتەیی زانستی لە سەر پێشت کردۆتەوه و بەخێراویی سەیر وێک مێتۆدێکی لیکۆلینەوهی ئاکادیمیک خۆی ناساندووه (یورگنسن و فیلیپس، ۱۳۹۴: ۱۱۱).

گوتار شیکاری ڕەخنەگرانە - Critical Discourse Analysis لەلایەن نۆرمەن فەیرکلاف - Norman Fairclough کە زمان-ناسی ئینگلیسی بوو، ھاتوووتە نیو بازەنی مێتۆدەکانی لیکۆلینەوه. بە ڕوای فەیرکلاف ھەر دەقیک لە پێوەندی لەگەڵ تۆپێک لە دەقەکانی-تر و لە پێوەندی لەگەڵ بەستینە کۆمەڵایەتیەکاندا دەناسیندێ. مەبەستی سەرەکی گوتار شیکاری ڕەخنەگرانە، پراکتیسە گوتاری و زمانییەکان کە ھەم وینایەک لە جھان، ئۆبژە کۆمەڵایەتی و پێوەندییە کۆمەڵایەتیەکان دەخاتە ڕوو و ھەمیش لە بەرھەوێش چوونی بەرژەوھندیی گروپە کۆمەڵایەتیەکاندا رۆل دەگێرێت. ئەو شیوازی لە لیکۆلینەوهی کەیفی سێ ئاستی گێڕانەوه لەخۆ دەکێرت کە بریتیە لە: ئاستی وەسفی، ئاستی ڕافەیی یا ڕافەکارانە (تەفسیر) و ئاستی تەتەلە کردن یان تەبیین (فرکلاف، ۱۳۷۹). لە گوتار شیکاری ڕەخنەگرانەیی فەیرکلافدا، ئاستی تەوسیفی و ھێش ئاستی ڕافەیی و تەبیین (تەتەلە کردن) دەکەوێ (آقالگ-زادە، ۱۳۸۹). لەم ئاستەدا سەرنج دەدرێتە سەر تاییبەتمەندییە ڕۆلەتیەکانی دەق کە پێکھاتوون لە وشە، دەستە وشە، چەمک و ڕستە کە کۆمەڵیک مانا بە دەق دەبەخشن و لە زەرفی زەمان و مەکاندا لایەنە شاراوھکانی دەق دەخەنە ڕوو. بەلەم تەنیا لە ڕێ تاییبەتمەندییە ڕۆلەتیەکانەوه ناتوانین پێکھاتە کۆمەڵایەتیەکان ناشرکرا بکەین (آقالگ-زادە، ۱۳۸۵: میرفخرایی، ۱۳۸۳). بەلکۆ دەبێت دەق لە ئاستی ڕافەیی و تەتەلە کردنییدا ھەلسەنگیندێرت. بە پێ ئەمە سێ بەرگی ڕشتەیی مرواری کە تاییبەتە بە ژنان لە ھەر سێ ئاستدا ھەلسەنگیندراو.

سەبارەت بە عەلانەدین سەجادی نووسەر

ناوی تەواوی (عەلانەدین نەجمەدین عیسا مەدین) ھ و لەبنەمالەئی ناواری (سجادی) یە، سەر بە سەیدەکانی (کەلجی) یە و لە سالی ۱۹۰۷ زاییی لەشاری سنەیی رۆژھەلاتی کوردستان لەدایکبوو. بە دواي خۆیندندا زۆرێک

نیو گۆرەپانی کۆمەڵگا. ئەم بارووخە تەنانەت کاریگەری لە سەر شارستانیەتی دادەنێت و دەبێتە ھۆی ئەوەیکە خەلکی زۆر ڕوو لە شار بکەن و شارنیشی پەری پێدێرت و بیروھزری خەلکی کراوھتر بێت (ایلیسە، ۱۳۷۹: ل ۳۰، ناھید، ۱۳۶۰: ل ۶۰۲۹).

ئەگەرچی گرنگیدان بە مێژووی ژن لە بنەرتدا لە ئەوروپا بۆ ھەفتاکانی سەدەیی بیستەم دەگەرێتەوه: بەلەم بە پێی لیکدانەوهکانی مەنگوپی مێژووی ژن دەگەرێتەوه بۆ مێژووی خوداوەندەکانی یۆنان و ئامازە بە ھێرو کچە شوخی یۆنانی دەکات. ھەر ھوھە کریشنا لەلای ھیندوستان بە خوداوەندی خۆشەویستی ناوبراوه، چونکە لە نایبی ھیندوستان ژن پێگەیی پەرسەیی ھەیە و پێ دەلێن مەدرەسەیی موقەدەس (ئەسەد، ۲۰۲۱: ل ۹۶، ۱۱۰).

لەمەژ ژنان زۆر پەرتوو و وتار نووسراو (سەد ژنی کاریگەر لە مێژوودا، نووسینی شیبلی ئیلیری) (شیبلی ئیلیری، ۲۰۰۷). ژن لە ھەلسەفەیی سیاسی ڕۆژئاوا، سۆزان مۆلیئر ئۆکین (ئۆکین، ۲۰۰۸) ژن لە جھانی ئەدەبی شیزاز ھەسەندا، ھاوژین ھەمە ڕەشید، (ھەمە ڕەشید، ۲۰۱۰). شاھندە، نوشین (۱۳۸۲)، زن در تفکر نیچە، تھران. نشر قەبیلەسرا. ترجمە. ملیحە مغازەای- مرئیس، فاطمە (۱۳۸۰). زنان پرده‌نشین و نخبگان جوشن پوش، (شاھندە،)، جنس دوم، دووبار، سیمین (۱۳۸۲). لحظەیی صعوود توانمندسازی زنان چگونە دنیا را متحول می‌کنند، گیتس، ملیندا (۱۳۹۹) و باس و خواستی فراوانیش لەمەر پلەوپیگەیی ژن لە مێژووی کورددا ھاتووتە ئاراو. چەند نووسەری کورد و بیانیش لیکۆلینەوهیان پێشکەش بە کتێبخانەیی کوردی کردووه. یەکی لەو نووسەرە کوردانەیی کە باھەیی بە ڕۆژی ژنان داو و بەشیک لە سێ بەرگ لە ھەشت بەرگی کتیبی ڕشتەیی مرواری بۆ ژنان تەرخان کردووه عەلانەدین سەجادییە. بەم پێیە تا ئێستا ھێچ لیکۆلینەوهی کە زانستی لە سەر پێگە و ڕۆژی ژن لە ڕشتەیی مرواری عەلانەدین سەجادی نەکراو. (ئەگەریش لیکۆلینەوهی کرا بێت زۆر کەم و نادیارە) ئەم وتارە دەمەوێ شیوازی دەرکەوتن و پێناسەیی ژنان لە کتیبی ڕشتەیی مرواری عەلانەدین سەجادی بە پێی مێتۆدی شیکاری گوتار لیکبەتەوه.

شیوازی لیکۆلینەوه

دەستە واژەیی دیسکۆرس یان گوتار ھەوێل جار لە سالی ۱۹۵۲ لەلایەن زیلک ھێریسەو Zellig Harris - داھێت (بھرام-پور، ۱۳۷۹: ۸). دەگوترێ مێژووی ئەم چەمکە لە ھەندئ سەرچاوەدا دەگەرێتەوه بۆ سەدەیی ۱۴ میلادی کە لە وشەیی ھەرانسەیی «Discourse» و لاتینی «Discourses» بە مانای وتووێژ، قسەیی زارەکی و گوتار دێت کە ئەویش لە وشەیی

میرزا محەمەد ئەمین مەنگوپی نەک تەنیا بە سەرمەشقی نووسەران کورد دادەنرێت، بەلکۆ دەستبێشخەریەکی بەرچاوی کردووه و ئەگەر یەکەم کەس نەبێت، ئەو لەو کەسە سەرەتاییانەیی کە باھەخانەکانی بە مێژووی ژن بۆ سالانی سییەکانی سەدەیی بیستەم دەگەرێتەوه. لە ناو نووسەران کورددا کەمترین ئامازە بە ڕۆژی مێژووی ژن کراو و بە یەکیک لە کایە مێژووییە ھەرامۆشکراوەکان لە سەر ئاستی کۆمەڵگەیی کوردی و کۆمەڵگەیی ڕۆژئاوا دادەنرێت.

پشتهی مرواری کتیبیکی ههشت بهرگییه له نووسینی عهلا نه دین سه جادی له نیوان ساله کانی (۱۹۵۷) هه تا سالی (۱۹۸۳) چاپ و بلا بووه. ئەم کتیبه گه نجهینه به که پر له قسهی نهسته ق، په ند، گه پ و ناوێنه به که له فهلسه فیه و بیرو باوه پری کوردی و پرودا و کاره ساتی میژووی. نووسه ر له سه رتهای بهرگی یه که م هۆکاری نووسینی کتیبه که ی باس کردووه. له سه رتهای بهرگه کانی دیکه دا باسی نه و ناسته نگانیه کردووه که له پتی چاپکردنی کتیبه که هاتوونه ته رنکه ی (سه جادی، ۱۳۹۶). کتیبی پشتهی مرواری پرفرۆشترین کتیبه کوردیه کانی نۆمه مین پيشانگای نیوده وه له تێ کتیبی کوردستان بووه.

بۆ هه لسه نگاندن و شی کردنه وه ی ئەم کتیبه چه ندين چاپی کۆن و نوێی پشتهی مرواریمان له به ردا ستدا بوو. به هۆی نه وه ی چاپی یه که می (۲۰۱۷- ۱۳۹۶) ی بلاوکراوه ی کوردستان له سنه ۳ له هه مموان ته واوتر بوو و که م و که سربه کی تیدا نه بوو و هه روه ها گرینگتر له مانه ش داستانه کانی به پتی نه ژمار دباری کردبوو که خوێنه ر بتوانی وه ک رنفرێنسێک که لکیان لێوه رگریت و به ناسانی بگه رته وه سه ریان، نه وه مان بۆ لیکۆلینه وه هه لپژارد. ئەم تابه ته مندیه به له چاپه کانی پيشوودا نه بوو. ئەم ۸ بهرگه ۲۴۱۲ گه رانه وه له خۆ ده گریت؛ که له سن بهرگیان گه رانه وه کان تابه ته به ژنانه و باسی ژنان ده کات. له بهرگی یه که م و پینجه مدا له ژیر ناوی (هه ندیک له داستانی ژن) و له بهرگی دووه مدا له ژیر ناوی (هه ندیک له قاره مانیتی ژن) هاتوون. بهرگی یه که م (لاپه رهی ۱۲۸ هه تا ۱۶۴) هه لگه ی ۲۰، بهرگی دووه م (لاپه رهی ۲۸۰ هه تا ۳۰۷) هه لگه ی ۴ و بهرگی سه به م (لاپه رهی ۱۲۸ هه تا ۱۶۴) هه لگه ی ۱۶ گه رانه وه یه. به م پینیه ۴۰ گه رانه وه به شیوه ی هه لپژاردنی کتیبخانه یی تاوتوێ کراوه. پینویسته بگوتری جگه له مانه ی بۆ لیکۆلینه وه هه لپژاردراون، کتیبه که چه ندين گه رانه وه ی تری له مه ر ژنان تیدا به لām له م وتاره دا ته نیا نه و سن بهرگه که راسته وخۆ دۆخی ژنان باس ده کات، له بهر چاوه گه راون.

ده سه که وته کانی لیکۆلینه وه

ناستی وه سفی

ئەم لیکۆلینه وه یه به شیوازی گوتار شیکاری پۆل و پینگی ژنانی کورد له کتیبی پشتهی مرواری عهلا نه دین سه جادی لیکدا وه ته وه. ئەم ده رنه نجامانه له سه ر ناستی وه سفی ده رکه وتوون:

له بهرگی یه که مدا که نووسه ر به ناوی «هه ندیک له داستانی ژن» ناوی ده بات؛ ۲۰ دانه داستانی هینا وه ته وه که به شیوه ی ناراسته وخۆ له ۱۹ داستانه دا پۆلی بهرپه وه بهر و کابانی مائی به ژنان داوه (له هیلکاری ژماره ۱ نمونه مان بۆ هینا وه ته وه)؛ جگه له یه که دانه له داستانه کان که به شیوه ی راسته وخۆ ژنه که به ناغازن ناو ده بات (هیلکاری ژماره ۳).

بۆ نمونه: «کابرا پاش نه وه نه هاهمه تیه ی به سه ری دا هات، تۆ به ئێ قورپی دا به سه ریا و له کۆلانیکا ده ستی کرد به گریان هه تا ئیواره. ئیواره مائیکی گه وره به رانه بری بوو، کاره که رنک هات وتی: کابرا وه ره ناغازنم بانگت نه کا. کابرا

له ناوچه کانی پۆژه لآت و باشووری کوردستان گه راره. سالی (۱۹۲۷) هاتووه ته شاری سلیمان و له مزگه وتی شیخ جه لال و مزگه وتی حاجی مه لا ره سو ل بووه به فه ق، سالی (۱۹۳۸) مۆله تی مه لایه تی لای مامۆستا شیخ با به عه لی ته کیه یی وه رگرتووه و چوه بۆ به غدا و له مزگه وتی نه عیمه خاتوون له مه دیدان بووه به پیش نوێژ و وتار خوین. له به غدا ییش لای مامۆستایان شیخ نه مجه د زه هاوی و شیخ محمه مد قزلی به هه ندیک له زانسته نیسلامیه کانه دا چوه ته وه، له سالی (۱۹۳۹) دا چوه ته مه دیدانی رۆژنامه نووسی و له سالی (۱۹۴۱) دا بووه به بهرپه وه بری گۆفاری (گه لاوێژ) و ورده ورده گه شه ی پیکردووه تا داخسته ی له (۱۹۴۹) دا. له سالی (۱۹۴۸) دا دوا ی راپه رینه مه زنه که ی کانون، گۆفاری (نزاری) به عه ربه یی و کوردی ده رکردووه که گۆفاریکی نیشتمان په ره ری سیاسی بووه. پاش شوێشی ۱۴ ته مموزو تا سالی (۱۹۷۴) له کۆلێژی ئادابی زانکۆی به غدا مامۆستای نه ده ب و میژووی نه ده بی کوردی بووه، هه ر له سالی (۱۹۷۴) دا کراوه به نه مینداری گشتی نه وقاف و بۆ ماوه ی ۳ سا ل له کاره دا ماوه ته وه، سالی دواتری به خانه نشینی و خزمه تی نه ده به وه بهرپه ر- کردووه. له ۱۳/۱۲/۱۹۸۴ کۆچی دوا ی کردووه و له گۆرستانی شیخ عه بدولقادی گه یلانی له شاری به غدا له نزیک شیخ عه بدو په رحمان نه بولوا فی نه قشبه ندی و شیخ ره زای تاله بان ی به خاک سپه ردراوه.

بزوتنه وه ی رۆشنیری کوردی به غدا هاوکات له گه ل هه لنگه رسانی بلیسه ی شوێش له کوردستان کاریان له سه ر بیرو هزری عهلا نه دین سه جادی کردووه. ئەم هه وینه بوته هۆی نه وه ی چل سا ل پتر ژبانی خۆی له پیناوی زیندو کردنه وه ی که له پوو ر و نووسینه وه ی میژووی نه ده بدا ته رخا ن- بکات. دوا ی داخسته ی گۆفاری (گه لاوێژ) و (نزاری)، مامۆستا ده ستی دایه کتیب نووسین^۲، نه وه بوو له سالی (۱۹۵۲) دا میژووی نه ده بی کوردی به قه وا ره ی (۶۵۲) لاپه رهی بلا بووه وه. به درنژایی سی و پینج سا ل که نیمامی مزگه وت بووه، هه موو رۆژیک نیوان نوێژانی مه غریب و عیسا له مزگه وته بچکۆلانه که یدا نه دیب و رۆشنیر و ناسیاوانی له ده وری کۆ نه بوونه وه و ده ست نه کرا به گه فتوگۆ و نوکته و قسه ی خو ش. بویه نه وه هه له ی له ده س نه دا وه و نه وه قسه خو ش و نه سه قانه ی که به دلی بوویت تۆماری کردوون و سه ره له نوێ دایرپشتوونه ته وه. نه وه بوو له سالی (۱۹۵۷) هه تا سالی (۱۹۸۳) هه شت بهرگه کتیبی به ناوی پشتهی مرواری ئێ چاپکردن (کردی). مألپه ری عیراق نه هلمۆنته دا).

کتیبی پشتهی مرواری

^۲ به ره مه کانی عهلا نه دین سه جادی بریتین له (میژووی نه ده بی کوردی، (۱۹۵۲) و (چاپی دووه م ۱۹۷۱)، ناوی کوردی، (۱۹۵۳)، پشتهی مرواری، هه شت بهرگ، (۱۹۵۷)، گه شتی که کوردستاندا، (۱۹۵۶)، شوێشه کانی کورد (۱۹۵۹)، هه میشه بههار (۱۹۶۰)، ده ستوو رو فه ره نگی زمانی کوردی، (۱۹۶۱)، نه ده بی کوردی و لیکۆلینه وه ی نه ده بی کوردی، (۱۹۶۸)، نرخ شناسی، (۱۹۷۰)، دوو چاهمه کی نالی و سالم، (۱۹۷۳)، کورده واری، (۱۹۷۴)، ده قه کانی نه ده بی کوردی (۱۹۷۸)، خو شخوانی، (۱۹۷۸)، نامیلکه: به ناوی (یادی په ره مێرد) هه له سالی (۱۹۵۱) ده ری کردووه، که (۱۱۲) لاپه ریه. نامیلکه: به ناوی (یادی کۆچی محمه مد نه مین زه کی) هه وه، له سالی (۱۹۴۸) دا ده ری کردووه که (۸۰) لاپه ریه.

^۳ سه جادی، عهلا نه دین (۱۳۹۶)، رسته ی مرواری. پیدا چوونه وه وه له هه لپه رژی (تصحیح) ناسیح فه تاحی و عه بدله للافاتیعی که رجۆ. سنه. بلاوکراوه ی کوردستان. ۱۲۱۶ لاپه ره. □

چوارچێوهی مائێی به دهستهوه گرتووه هه مێش به شێوهی که سایه تیه کی عه یار، مه کریاز و زۆرزان دهرده که ویت (هێلکاری ژماره ۲).
 بۆ نمونه لێره دا ئاماژه به و چیرۆکه نهی به رگی به ک ده که یه که به شێوهی شاراوه پۆلی به پێوه بهر و کابانی مائێی به ژن داوه و چه ند پسته ییکیشیان وه ک نمونه به لنگه باس ده که یه.

وتی: ئینجا نۆرهی ئاغازنی تۆیه، ئیتر چیم پێ ماوه؟ «هر وه ک ده بیان له م نمونه یه دا به شێوهی راسته وخۆ پۆلی ئاغازنی به ژن داوه (هێلکاری ژماره ۳).
 له نمونه کانی دیکه دا به شێوه یه کی راسته وخۆ پۆلیکی تایبه تی به ژنانی کۆمه لگا نه داوه و ههروه ها ژن هه م به شێوه یه کی شاراوه حوکم و

۱-۳- هێلکاری ژماره ۱: ده سه که وته کانی لیکۆئینه وه له به رگی به که م

ئەژمار	ژمارە ی چیرۆک	پۆل	شێوازی دەرکەوتن	
			شاراوه	راسته وخۆ
۱	۱۸۹-۱۹۰-۱۹۱ ۱۹۲-۱۹۴-۱۹۵ ۱۹۶-۱۹۷-۱۹۸ ۱۹۹-۲۰۰-۲۰۱ ۲۰۲-۲۰۳-۲۰۴ ۲۰۵-۲۰۶-۲۰۷ ۲۰۹ ۴۵۶ جیرۆکی به سئ	به رتو به ر کابانی مائ خوشک	●	<p>۱۹۵- ئه رێ برا! تۆ له مائه وه له که ل ژنه که ت چۆنی؟ وتی: به خوا برا کوشتوومی. (هینده ی شت پێ دده ات بیبا بیفرۆشیت)</p> <p>۱۹۷- دوو پیره زن بوون به کچی زۆر ناشیرین بوون، که س نه یده خواستن. رۆژی وتیان خۆ ئیمه له دونیادا له زه تمان له خۆمان نه دی که واته با پیکه وه خانوێک بگرین. هه ردوو کمان ده ست په نگین، دروومان نه که یه و تا ماوین بۆ خۆمان به م جۆره پائه بوترین</p> <p>۱۹۹- کابراییک دوو ژنی هه بوو: به کیکیان سه ره و به کیکیان جه هیل. پیره ژنه که هه ر پۆزی بوختانیکی بۆ ژنه جه هیله هه لته به ست؛ کابرا هیچ گوێ نه نه دایه</p> <p>۲۰۱- پۆزیک کابرایه کی زه به لاح هاته لای بیوه ژنه کوردیک وتی: بیستومه تۆ میردت نییه، منیش بێ که بیانووم، نه گه ر شووم پێ نه که ی نه تخوام.</p> <p>۲۰۶- کابرایه کی په ره که ر خوشکیکی عازهبی ده بێ خوشکه که ی ده ئی...</p>

۲-۳- هێلکاری ژماره ۲: ده سه که وته کانی لیکۆئینه وه له به رگی به که م

ئەژمار	ژمارە ی چیرۆک	پۆل	شێوازی دەرکەوتن	
			شاراوه	راسته وخۆ
۱	۱۹۰-۱۹۱-۱۹۲ ۱۹۳-۱۹۴-۱۹۶ ۱۹۸-۱۹۹-۲۰۱ ۲۰۲-۲۰۷-۲۰۹	که سایه تیه کی زۆرزان و عه یار	●	<p>۱۹۰- کوره ده ستی دایه په لی هه لیسێتی، پیرێژن ئه بوت: ئای هه تبا! قۆلم رامه کێشه چاوم خیل نه بێ.</p> <p>۲۰۱- بیوه ژنه کوردیک هه بوو زۆر فیلباز بوو؛ چوار پینچ شوی کردبوو.</p> <p>۲۰۷- پۆله له ئیمپۆزه وه تا پینچ پۆزی تر پووری خۆت نه و ئافره ته ت بۆ دینیته مائ خۆی.</p> <p>۲۰۹- مه لا وتی: تۆیه، شه رت بێ به شه رتی پیاوان ئیتر جارێکی تر باسی ژن نه که م؛ خۆیان و مه کریان به گه رووی ناشا چن.</p>

۳-۳- هێلکاری ژماره ۳: ده سه که وته کانی لیکۆئینه وه له به رگی به که م

ئەژمار	ژمارە ی چیرۆک	پۆل	شێوازی دەرکەوتن	
			شاراوه	راسته وخۆ
۱	۱۹۳	ئاغازن	●	<p>مائیکي گه وه دی به رانه بر بوو، کاره که ره هات و وتی: کابرا وه ره ئاغازنم بانگت نه کا. کابرا وتی: ئینجا نۆره ی ئاغازنی تۆیه.</p>

له بهرگی دووهه مدا که نووسەر به « هه ندی له قاره مانى ژن » ناوی هیناوه؛
 چوار داستان دهگپتته وه که له هەر چوار داستانه که ژن قاره مانى
 سه ره کيبه و رۆله کانیشی زۆتر یا وهک خوشک ناویان ده بات یا وهک ژنیکی
 زیره کی مائی (هیئکاری ژماره ٤).

٤-٣- هیئکاری ژماره ٤: دهسکه وته کانی لیکۆلینه وه له بهرگی دووهه م

ئاماژەکان چەند وێنە	شیوازی ده رکه وتن		پۆل	ژماره ی چیرۆک	نه ژمار
	شاراوه	راسته وخۆ			
٤٥٦- وڵات رزگاری بوو له جان وه ربه تی نه و جان وه ره به هۆی باهۆی مهردانه ی فاته ی قاره مانه وه. چیرۆکی به سئ ^٤ - به سئ مندا ل نه بیته وه: به لام نه م قاره مانیه به تایبه ته ی تۆ سه ری هه موو ئافره تیکی به رز کرده وه لایه قی به قاره مانى ئافره تان. ٤٥٨- به هۆی ژیری نه م ژنه وه هه م مێرده که ی که وته دنیا به کی تره وه هه م پادشایش که وته عاله میکی تره وه		●	قاره مانى سه ره کی چیرۆک	٤٥٦-٤٥٧-٤٥٨- ٤٥٩	١

^٤ له موکریان (بازیری بۆکان، مهاباد، سه قز، بانه، سه رداشت، پیرانشار و شنۆ) نه و چیرۆکه به چیرۆکی نه شکه وتی گه وه ر (گه وه ره) ناسراوه. هه م به شیوه ی زا ره کی هه کابه ت
 خوانان ده یگژپنه وه، هه میش به شیوه ی به یته. هه ر له سه ر نه م روودا وه راسته قینه یه، به فرین شه ره فکه ندی رۆمانی «نه شکه وتی گه وه ری» له ١٤٩ لاپه ره دا ره وانه ی بازار کراوه.

ئاغايىك ناوى ژن دەھىنئىت(ھىلكارى ژمارە ٦٠٥)، ھەرودھا لە ھىلكارى ژمارە
 ھەوتيش دا ديسانەو ھەر بە ناوى كەسايەتییەكى زۆرزان، بە مەكرو عەيار
 دەرکەوتون.

ھەرودھا لە بەرگى پىنجدا كە نووسەر بە ناوى « ھەندىك لە داستانى ژن»
 ناوى ھىناو: لەم بەشەشدا ١٦ داستان دەگىرپتەو كە لە ١٠ دانەيان دا
 ناپاستەوخۆ ھەك خىزانى مائى ناويان دەبات و لە يەك داستانىش دا ھەك ژنە

٥-٣- ھىلكارى ژمارە ٥: دەسكەوتەكانى ليكۆلينيەو ھە لە بەرگى پىنجەم

ئەژمار	ژمارەى چىرۆك	رۆل	شيوازى دەرکەوتن		نامازەكان چەند وئىنە
			راستەوخۆ	شاراوه	
١	١٤٨٧-١٤٨٨ ١٤٨٩-١٤٩١ ١٤٩٤-١٤٩٦ ١٤٩٨-١٤٩٩ ١٥٠٠-١٥٠١-١٥٠٢	بەپىئو بەرو كابانى مائى	●		١٤٨٨ - كابراییەكى ژن مردوو، دوو سى منال بە سەرا كەوتوو، ئەپووست ژن بىئى. بەلام ژنىكى وا بتوانى منالەكانى بۆ بەخىو بكا. ١٤٩٩ - ئەو ھى ژن دىئى و ژنى لە مائە -- خوشى نابىئى ھەرگىز لەو مائە ١٥٠٢ - ژنىكى بەحەيا و حسمەتبان بۆ ھەلدا و لەگەل ئەمەشا زۆر دەست رەنگىن.

٦-٣- ھىلكارى ژمارە ٦: دەسكەوتەكانى ليكۆلينيەو ھە لە بەرگى پىنجەم

ئەژمار	ژمارەى چىرۆك	رۆل	شيوازى دەرکەوتن		نامازەكان چەند وئىنە
			راستەوخۆ	شاراوه	
١	١٤٩٨	ئاغازن	●		شىخ ھەناسەيەكى ھەلگىشا و وتى كچم بچۆ بە ئاغازن بلى كە ئاغات ھەزار قەرانى لەلای من بە ئەمانەت بۆ داناو. كچە لە خوشيا لەوانە بوو پەر دەرگا، گەراپەو ھە و قسەكەى بە ئاغازنەكەى وت.

٧-٣- ھىلكارى ژمارە ٧: دەسكەوتەكانى ليكۆلينيەو ھە لە بەرگى پىنجەم

ئەژمار	ژمارەى چىرۆك	رۆل	شيوازى دەرکەوتن		نامازەكان چەند وئىنە
			راستەوخۆ	شاراوه	
١	١٤٨٧-١٤٨٨ ١٤٩٣-١٤٩٥ ١٤٩٦-١٤٩٧-١٥٠٠	كەسايەتییەكى زۆرزان، عەيار وبەمەكر	●		١٥٠٠ - خەجى وتى: ئەپەرۆ پياوھەكە بۆ وا ئەلئى؟ تۆ پياوئىكى دىندار و خوانا بوويت. خەجى بەم قسانە وردە وردە پىرانی سارد كردهو ھە و ھىنايە سەر ئەو ھە كە ئەو دەنگە ھىنئىيە دەنگىكى راستەقینەى خوايىە. خەجى وتى پياوھەكە يەكەم نياز و داوات ئەو ھە بىن كە خوا من گەنج بكا تەو ھە. ١٤٩٦ - خەسووھەشى ئەلئى: ئەپەرۆ بەقوربانىت بىم كەى بە سى مانگ منالى بوو. نۆ مانگ و نۆ رۆزى تەواو كردهو ھە. ئەو ھە تۆ حىسابى مانگەكانت لى تىكچوو ھە.

كات و شوئىن

بۆ نموونە «لەم سالانەدا لە بنارى كۆنە كابراییەك ھەلگەوتبوو خورشە
 كوئىرمان پىدەكووت»، «لە دى شەوگىر ھەر لە بنارى كۆنە كچىك ھەبوو
 فاتەى ناو بوو» (گىرپانەو ھى ژمارە ٤٥٦، ل ٢٨٠). لە گوندى لەھىيان لەو
 دەشتى دزىيە دنيا شەو بوو، خىوتمان ھەلدا بوو (گىرپانەو ھى ژمارە ٤٥٧، ل
 ٢٩٨). لە ولاتى ئالان... (چىرۆكى بەس، ل ٢٨٧).

كات و شوئىن كە يەككە لە تايبەتمەندىيەكانى ئاستى وەسفىيە، زۆر جار
 گىرپانەوھەكان بە رپوونى باسى كات و شوئى رپوداوەكان دەكەن. ھەموو
 چىرۆكىك كات و شوئىكى تايبەت بەخۆى ھەيە: تەنيا لە پىژەى كاتەكەدا
 جىباوزن. زۆر جار رپوداوەكانى چىرۆكەكە لە يەك كاتزىمىر يا رۆژنكدا رپو
 دەدەن: كەواتە خوئنەر لە كاتى خوئىندەو ھى چىرۆكدا، كات سەرنجى
 رادەكشىئ و ناتوانىن چىرۆكىك بنووسىن كە كاتى تىدا نەئىت (عابدى،
 ١٣٧٧: ل ٩٤، ٩٣).

پىناسەى كەسايەتى

زور هاته دهرهوه، ته ماشای کرد نوستون. هات به پهله ته پڅ گوی کرده ناو جڼگه ی ژنه که ی تر».

(۱۴۹۷) «ژنه که ئەمە ی بیست وتی ههسته بچۆره دهرهوه هه ی دەست بری قیامت فرۆش! ئەمە بویت شیخه به ناوانانگه خواناسه که؟ ههسته بچۆره دهرهوه به شهرمه زارییه وه لام دامه نیشه و پاره ی تۆیشم ناوئ.»

(۱۵۰۱) «هەر که چوو زوروه به بڅ چرپه تاین له که وشه کانی داکنه بۆ نه وه بیمانی به سه ژنه که یا و ناقلی بکا. ژنه که ی چاوی پڅ که وت لڅ شیتان و وتی: کوڤه نه وه تۆ شیت بووی وا نه تاکه که وشه ت داکنه؟ کابرا وتی: نه وه لا خانم گیان!»

هەر وهک دهیبنین ژنان له هه موو نه و فاکتانه دا به شیوه ی راسته وخۆ و ناراسته وخۆ ماکی سه ره که ی داستانه کانیان له ده ست دایه. واته نه گهر راوی یان وه گڼیش رووی ده می له ژنان نه بیت دیسانیش به شیوه ی شارواه خۆبان ههر دهرده خه ن. نه گه رچی باسی که سایه تی له کورته داستان و به سه رهاتی کورته دا زۆر جڼی سه رنج و مانۆردان نییه و نووسه ر ناتوانیت له کورته داستانه که سایه تی په ره ورده بکا و ئالوگۆرییه کانی له درێژه ی داستانه که دا بنویئ به لام له گڼانه وه کورته کانی عه لانه دین سه جادیدا به چه ند رسته که سایه تی ژنان وینا کراون و خۆبان دهرخستوه.

له سه ر ناستی راقه یی

له سڅ به رگی کتییی رسته ی مرواری عه لانه دین سه جادی دا که تایبه ته به گڼانه وه کانی ژنان، چه ندین چینی ژن له توژه کانی کۆمه لگای کوردی دا هه ن: که رۆل و پیگه یان پڼشتر باس کراوه. به لام له ناستی ته فسیردا ده تانین بلڼین ده ق و گوته رکانی نیو ده قه که خاوه نی مڼروون و باس له دۆخی ژنان له و ساته وه ختانه دا ده که ن که به هۆی گۆرانکاریه جیهانییه کانی ئالوگۆری له ژبان و گوته رانی ژنانی کوردا به دی هاتوه. ته نانه ت به هۆی نه و گۆرانانه وه وهک هه موو ژنانی رۆژه لاتی ناوین و جیهان، ژنی زۆرزان، عه یار و ته له که بازیش ناوینته ی کلتوری ژبانی کورده واری بووه. نه م پڼشه کییه نه وه مان بۆ دهرده خات که ده قه که ی به رده م (به شیک له سڅ به رگی کتییی رسته ی مرواری)، ده قییکی داخراو و سه ره به ست-کراو نییه، چه مک و ده سه ته واژه کانی نیو ده ق له پڼوه ندیییه کی شان-به شان و راسته وخۆ له گه ل ده ق و گوته ره بیانییه کانه دا گورواون. به واتایه کی تر ساختی <<بینامتی>> یان نیوان ده ق له زۆریه ی گڼانه وه کانه دا دیاره ده ی کی زاله و خۆی ده نویتیت. بۆ وینه له داستانی فاته ی قاره مان دا، وهک زۆریه ی چیرۆک و داستانه کانی ولاتانی هاوسڅ و ده رو جیران، ژنیکی کۆتایی به سه تمکاری، دزی و جه رده یی (خورشه کوپر) دڼیت، له کاتیکی دا که ده سه لاتی سه رده م نه و ملۆزمه ی بۆ ده سه به سه ر نه کراوه. له داستانی به سڅ (ناسراو به چیرۆکی نه شکه وتی گه وه ری ناوچه ی موکریان) و گڼانه وه ی ژماره ۴۵۸ دا و له دوو داستانی دیکه ی به رگی دووه م، له چوار تایبه ته مندییی ژنانی گه وره ی مڼروو (جورج پوپ، ۱۳۸۱) به ره مه مند بوون؛ که هه م له بواری جوان چاکی دا شوخی زه مانی خۆبان بوون و هه میش له پاکیدا به ناوانانگ بوون، هه روه ها له نازایه تیدا وه سه ر پیاوانی زه مانی خۆبان سه رکه وتوون و له عاقلیتی و بیرمه ندا هاوتایان نه بووه.

نه م گڼانه وانه ی به رده ست که بۆ لیکۆلینییه وه ته رخان کراون، پڼوه ندی و ڼکچووی له گه ل ده قه فیمینستییه کانی شدا هه یه. به بروای سیمون

لقی سه ره کی چیرۆک، که سایه تییه. به بڅ که سایه تی، هڼچ چیرۆکیکی پڼک ناییت و رووداوکی روو نادات. گهر رووداوکیکی روو بدات، کاریگه رییه کی هه ستیارانه له سه ر خوینته ر دانانیت (پرین، ۱۳۸۰: ل ۴۲.۴۱- عابدی، ۱۳۷۷: ل ۶۸). که سایه تی سه ره کی پڼووسته به شیوه یه که ده ریکه ویت که له لای خوینته ر به باشی بناسریت. چونکه خوینته ر بپاره به پڼی نه و خۆی وینا بکات یا پڼی خۆش بیت وهک نه و بیت. به م شیوه یه چیرۆکه که خوینته ر فریو ده دات بۆ نه وه یکه بتوانیت که موکوپییه کانی خۆی له بیر بکات. که واته هه موو که سڼیک ده توانیت نه و کارانه ی که تاک له چیرۆکی دا ده بکات، دووپاته ی بکاته وه و به پڼوه ی بیات، به لام بۆ وه سف کردنی که سایه تییه ک، پڼووستمان به لڼهاتووی هه یه (پرین، ۱۳۸۰: ل ۴۲.۴۱- عابدی، ۱۳۷۷: ل ۶۸). له چیرۆکی دا که سایه تییه کانه به دوو شیوه خۆبان دهرده خه ن که بریتییه له:

۱- که سایه تی راسته وخۆ: لڼرده تا یبه ته مند ی که سایه تییه کانه له لایه ن وه گڼر یا که سایه تییه کانی دیکه ی ناو چیرۆکه که باس و شی ده کڼرته وه؛ واته له زه مانی که سڼیکی دیکه بۆمان دهرده که ویت که کییه و چ تایبه ته مند ی گه لڼیکی هه یه؟ (پرین، ۱۳۸۰: ل ۴۴-۴۵ عابدی، ۱۳۷۷: ل ۷۰-۶۷).

نمونه: (۲۰۴) «کابرایه کی کورد ژنیکی نا هه مواری هه بوو به ده ستییه وه هاتبووه ته نگ، وڼی و بڼه قلی نه و ژنه دونه یی داگرتبوو. کابرای مڼردی به ده ستییه وه تووشی دیق و زیق هاتبوو.»

(۴۵۶) «فاته گوڼیک بوو له گوڼی جوانی که خوا له گوڼستانی ولاتی کۆبه دا به تاقانه دروستی کردبوو؛ که له گه تیکی بالآ به رز، روومه تیکی پان و سوورو سڼی، دوو چاوی گه وره ی ره شکاری برژانگ درڼر، لووتیکی باریک به به ینی دوو گۆنا سووره که یا هاتبووه خواره وه.»

(۴۵۷) «به سڅ وه کوو ئسته ش ده ماو ده م نه گڼرته وه و جه رگه و بڼ ترس و داوینته پاکه که ی به سڅ وه کوو نمونه پڼشان نه دن.»

(۴۵۸) «ته ماشام کرد نه مه نافرته تی که وا به سه ره وه به و جه رده په ل و پۆی برپوم. به لام نافرته ی چی؟ هه تا ده ست هه لڼری که له گه ت، به دیمه ن، هه ر باسکیکی نه لڼی توکه می دا رڼراوه، روومه تیکی پان، چاو و برۆیه کی گه ش، جووتی گۆنای خری سوور، جلیکی ئال و والای جوانی له به رابوو.»

(۱۴۹۲) «ژن نیوه ی ژنه، نیوه ی ژانه، نیوه ی میمل دۆله ی نانه.»

۲- که سایه تی ناراسته وخۆ: له م به شه شدا که سایه تییه که به هه لسه و که وت و ناکاری، خۆی به خوینته ر ده ناسڼیت. واته نووسه ر یا وه گڼر پڼناسه ی ناکات و خۆی به کرده و کانی به خوینته ر ده ناسڼیت (پرین، ۱۳۸۰: ل ۴۴-۴۵ عابدی، ۱۳۷۷: ل ۷۰-۶۷).

نمونه: (۱۹۰) «کوڼیکی قومار بازی جه هیل پیرڼیکی چه فتا سالی هڼابوو. رۆژیک کوره داوای ناوی کرد، پیرڼنه که ته کانیدا هه لسه، نه یته توانی. کوره که ده ستی دایه په لی هه لسه تی، پیرڼن نه یوت: «ئای هه تیو! قۆلم رامه کیشه چاوم خیل ده بیت.»

(۱۹۶) «وتی: «پوورئ! کۆسته و باوه مه رده شایبانه؛ ژن به ژبان کردوه. نه مرۆ چوار رۆژه ده هۆل و زۆرنا لڼ نه دن. هه ر چه نه م کرد بیانکه م به گڼر یه کا بۆم نه کرا، له داخی نه وه نه گریم؛ گریان بۆ من باشه.» وتی: «نه ی عه مرت نه میئ، هه لسه وه ره له گه لم؛ من نه لڼم برامه، تۆش بلق وایه، ئینجا بزانه چی نه که م.»

(۱۹۹) «پیرڼن وتی: شه رت بڼ نیشانت بده م. سڅ چوار رۆژی پڼ چوو، به یانییه که که کابرا و ژنه که ی له هه یوان نوستبوون، پیره ژن به بڼ درپڼ له

جیوازی پەگەزی و چۆنیەتی پوانگە پیاوسالارنە یان باوک سالارنە لە ناو دەقادە بە چ شەکل و شێوازێک خۆی دەردەخات؟ (حدادی و هاواکاران، ۱۳۹۱: ۳۹). بە گشتی تەبیین یان تەتەڵە کردن، گوتاری زال و دەسەلاتی حاکم بە سەردەقە کەدا دەخاتە روو و ئێیان دەوێ.

لەم پوانگە یەو لە زۆریە گێرپانە وەکاندا کە ژنانی ناسایی کۆمەڵگان و پلە و پایە یەکی کۆمەڵایەتی یان ئیداریان نییە، وەک تاکیکی سەربەخۆ دەرناکەون و زیاتر لە پەناویەستوون دان و بە هۆی پیاوانە وە دێنە نیو کایە و گۆرەپانی ژنان. تەنیا ئەو تاقمە نەبێ کە بە هۆی لێناووی و مرخیکی تاییبەتەو، هەوسار ژبانی خۆیان لە دەست دایە. جێی ئامازە بە جۆر و چەشی توانایی و لێناوویەکان ئیکتسایین. یانی ژنان خۆیان لە دەروونی خۆیاندا و دەستیان هێناوە و هیچ فێرگە و مەکتەبیکی پاری نەهێناون و هیچ مامۆستایەکی پەلی نەگرتوون. لە بەشێک لە چەرۆکەکاندا بینەری گوتاری پیاوسالارنە، بۆ وێنە، لەمانە ی کە ژن و بیوێژنی فێلباز، شەیتان و جادووگەر بوونیان هەیه. هەر وەک باسمان کرد کۆی گێرپانە وەکانی کتێبی رشتە ی مرواری عەلانەدین سەجادی ۲۴۱۲ گێرپانە وە لەخۆ دەگرێت کە لە پێستی کتێبە کەدا لە سن بەرگیان [لە بەرگی یە کەم و پێنجەمدا لە ژێر ناوی (هەندیک لە داستانی ژن) و لە بەرگی دوو هەمدا لە ژێر ناوی (هەندیک لە قارەمانی ژن)] ناوی ژن هاتوو کە ئەمە پێمان دەتێ ناوەرۆکی داستانەکان پوانگە یەکی پەگەزی و جنسیەتیان بەسەردا کشاو. جگە لەوەیکە لە چەندین جێگادا گرفت و کێشە ی ژنان لە نەریتی ترین جۆریدا باس دەکات: ئەمانە پوانگە یەکی ئیدیلۆژیکی و نەریتخوازانە نیشانی خۆنەر دەدات. رەنگە عەلانەدین سەجادی بە شێو یەکی ئامانجدار دەستی بە کۆکردنەو و بلاوکردنەو ی ئەم پەرتوو کە نەکردبێت و نەبویستبێت شێو ی رۆانین و رۆانگە ی سەبارت بە ژنان بێنیتە ناراو بەلام سەریاکی گێرپانە وەکانی بە کارا کتێر. وەگێر. کات، شوێن و کەسایەتیەو هەلقولای کۆمەڵگای کوردین. هەر بۆیە دەتوانین بڵێین گوتار و گوتمانیککی ژنانە ی کوردی لە نیو لاپەرەکانی بەشی ژبانی رشتە ی مرواری لە نارادایە. پێوستە ئەمەش بگوترێ رەنگە عەلانەدین سەجادی وەک کۆکەر و گردو کۆی ئەم بەرەمە هیچ کات ئەو ی بەلاو گرینگ نەبووبێت کە توێژەران و لیکۆلەرەن جی لەبارە ی دەستاو و دەست-پووختە کە ی دەلێن و بە سەراک پوانگە و بێرۆکە ی دا دەخەن. ئەو نەریکی توێژەرە کە لایەنە شاراو و نادیارەکانی نیو بەرەمەکانی و دەدرخەن و هەلگێر و وەرگێری بکەن.

ناکام و دەرئەنجام

گوتار شیکاری کتێبی رشتە ی مرواری عەلانەدین سەجادی چەند دەرئەنجامی گرینگ هەیه. لە ناستی وەسفیدا ئەو رۆل و دەورانە ی کە بە ژن دراو بریتین لە: دایک، ژنی مأل، کابان و کارگێری مأل، ئاغاژن، قارەمان و پالەوانی سەرەکی مەیدان. لە بواری کاسایەتییدا وەک کەسایەتی بیرمەند، وەفادار، زۆرزان و عەیار، لە هەندێ شوێن تەلە کە باز و پەوفا و پەبەقا و دەدرەکەوتوون. بەلام زۆریە دەورەکان بە لای کەسایەتی نەریتی-دان نە کەسایەتی و رۆلی نەریتی. لە بواری ناراستە ی گێرپانە وەدا: بەگشتی چەرۆکەکان لە زمانی وەگێرەو بەس دەکرێت، جگە لە هەندیک شوێن کە ژنە-کە خۆی دێنە زمان و یەک دوو رستە قسە دەکات. بەلام لەو سن چەرۆکە ی کە باسی قارەمانی ژنان دەکرێت، دیالۆگی ژنەکان لەگەڵ

دوو بواری لە کتێبی پەگەزی دوو هەم، بەرەستە کۆمەڵایەتیەکان، وەک شووکردن و دایکایەتی، ژبانی لە زیندان و دیلایەتی هەمیشە ییدا هێشتوو و تەو و هەبوونی پیاو وەک دۆزەخ و تیکدەری نازادی و تاک گەرابی ژن دێنیتە ئەژمار (دوو بواری، ۱۳۸۴-۱۷). لە هەندیک لە گێرپانە وەکانی کتێبە کە، ئەم بۆچوونانە خۆ دەردەخەن. بۆ وێنە لە (گێرپانە وە ی ژمارە ۱۹۷، ل ۱۴۰): دوو پیرۆژن بوون کە بە کچینی زۆر ناشیرین بوون کەس نەیدەخواست... رۆژی و تیان خۆ ئیمە لەزە تمان لە خۆمان نەدی. کەواتە با پیکە و خانوویەکی بگرین. هەر دوو کمان دەست رەنگینین... ئەم ژنانە دوای چاوەرپوانیەکی زۆر بە دیار شوو کردن و مالداری کە نەریتیکی کۆمەڵایەتیە و کۆمەڵگا پێی قالب کردوون، بە دوو شێو هەوێ خۆقوتار کردن لە دونیای پیاوسالاری دەدەن. یەک لە رێگای دەست و نەخشی خۆیان ئابووری سەربەخۆیان بێت و دوو هەم بێ نیاز لە بوونی پیاو، بە کەیفی خۆیان بژین. یان لە (گێرپانە وە ی ژمارە ۴۵۸، ل ۳۰۲)، «ژن هەیه و ژنیش هەیه»، کارامە یی و تیکە یشتووی کچە فەقیران، زۆر وەجاغ و خانەخۆی دەوڵەمەند و زەبەندی لە فەوتان و نەمان رزگار کردوو و ژبانیکی نوێی رەخساندوو. بەلام ئەم پوانگە ی بە سەر هەموو گێرپانە وەکاندا حاکم نییە؛ چونکە کەسایەتی ژن لە هەندیک لەو چەرۆکانەدا وەک کەسیکی فێلباز و زانا دەردەکەوێت کە لەوانە یە ئەمەش هەلگە ی پتەو سەر ئەفسانە و چەرۆکەکانی سەردەمانی پێشوو. بە پێی ئوستورەکان ژن لە بواری بیرو هزر و زانایی بە سەر شەیتانییدا زال بوو. هەر وەها زانست و لێناووی ژن پێشینە و مێروویەکی زیاتری لە پیاو هەیه. ژن توانی بە یارمەتی لێناووی و زاناییەکانی بە سەر شەیتان و خوداکاندا زال بێت. هەر بەو شێو یە کە حەوا بە سەر ئادەمدا زال بوو و کوئی دەبێ بە قسەم بکەیت و لەو میو یە بخۆیت (نوال السعداوی، ۱۳۵۹: ۱۹۴).

سەرەرای هەموو ئەمانە پیاوان هەرگیز راست-بێژانە ئوستورەکان لیک نادنەو و باسی جیکە و پیکە ی ژن لە سەردەمی پێش ئاییی خواپەرەستی ناکەن. بۆ نمونە لە ئەفسانە ی یەس دەلێن: «کاتیک هوریس توفون دەگرێت و دەیکات بە دیلی خۆی و دەهێنیتەو کۆشک، دایکی دەچێت دیلی کورە کە ی خۆی رزگار دەکات و دەلێ برۆ. هوریس یس کە بەمە دەزانیت تانجی پاشایەتی لە دایکی دەگرێت و سەری دەبێت و پەیکەرێکی بێ سەری ئی دروست دەکات و جیکای سەرە برۆه کە پر دەکەنەو» ئەم ئەفسانە یە دەگە ی پتەو سەر ئەو قسە و باسە ی خەلک کە دەلێن ژن بێ مێشکە و سەری هیچی تێدا نییە (فروتن، مورادی، ل ۱۹۴). پیاوان لەبەر ئەو یە کە ژنان بکەنە ژێر دەستی خۆیان و بەسەریاندا زال بن دەیانکوت: چونکە ژنان تەواو نین و هەر خەریکی قسە و باسن، مێشکیان تەواو نییە و پێوستە پیاو بە سەریاندا زال بێت. یانی تەنیا لە بەر قازانجی کاری خۆیان ئەفسانەکانیان بەباشی لیک-نەدەداو (ستودە، ل ۳۱۶).

لە ناستی تەبیین یان تەتەڵە کردندا

تەبیین یان تەتەڵە کردن، گوتار وەک کردارێکی کۆمەڵایەتی دەرخیکی و پێویایە هێز و هەژمونی پامباری، کلتوری و کۆمەڵایەتی شوێن لە سەردەق دادەنێن و لە ساز کردن و شەکل-دان بە گوتاردا رۆل دەگێرن. لە رۆانگە ی تەبیینەو ی پیکەتە کۆمەڵایەتیەکان جلهوی گوتاریان لە قۆلدا یە و ئایدا و ئایدۆلۆژی دەسەلاتی بە ناوچاوانەو دەلکێن. بۆ وێنە، بوون و نەبوونی

۶. مۆلپەر ئۆكېن، سۆزان (۲۰۰۸). ژن له فەلسەفەى سیاسى رۆژئاوادا، وەرگێر سۆلتانی، رەسۆل. چاپی یەكەم، چاپخانهى خانى.

فارسی

۱. آقاگل زاده، فردوس و غیاثیان، مریم سادات (۱۳۸۶)، «رویکردهای غالب در تحلیل گفتمان انتقادی»، مجله زبان و زبان شناسی، شماره ۵: ۳۹-۵۴.
۲. آقاگل-زاده، فردوس (۱۳۸۵). تحلیل گفتمان انتقادی. تهران: انتشارات علمی و فرهنگی. چاپ اول.
۳. اقبالی، مهدی؛ آبادی، مهدی (۱۳۸۷). زنان در تاریخ کهن ایران. نشر پردیسان، چاپ اول.
۴. انگلس، فردریک؛ زتکین، کلارا، کولنتای، الکساندر، رید، ئولین (۱۳۸۱). زنان در جامعه، ترجمه مهدی زادگان، اصغر. نشر نگاه.
۵. ایلسه، سیرت. (۱۳۷۹). زن در شرق باستان. ترجمه رقیه بهزادی، انتشارات پژوهنده.
۶. بیل، اگوست. (۱۳۸۶) زن و سوسیالیزم. دفتر یازدهم. نشریه نگاه.
۷. پرین، لورانس (۱۳۸۰). ادبیات داستانی ساختار، صدا و معنی. ترجمه سلیمانی، حسن، اسماعیل زاده، فهیمه. نشر رهنما، چاپ دوم.
۸. تقی رفیعی، محمد؛ دباغی، مجید. (۱۳۹۳). جهانی شدن و حقوق زنان؛ فرصتها و چالش ها، فصلنامه مطالعات راهبردی جهانی شدن، سال پنجم، شماره ی چهاردهم.
۹. جورج پوپ (۱۳۸۱). زنان بزرگ تاریخ. مترجم عفت شیرزادی. ویراستار: میرمحمدباقر حسینی خاتون آبادی. تهران انتشارات: موج. تعداد صفحات ۳۱۲
۱۰. خراسانی، م (۱۳۸۰). زبان زنان، مجله گلستانه. شماره پنجاه پنج.
۱۱. داریوش، عابدی (۱۳۷۷). پلی به سوی داستان نویسی، چاپ سوم، نشر مدرسه.
۱۲. دوبوار، سیمون (۱۳۸۴). جنس دوم. ۲ جلد. ترجمه قاسم صفوی. تهران: توسل.
۱۳. زبیح نیا عمران، آسیه؛ بردخونی، حسین. (۱۳۹۲). تاریخ ادبیات کودک و نوجوان در ایران. بوستان کتاب.
۱۴. ستوده، سیامک (۲۰۰۸). زن و سکس در تاریخ ج. اول، چاپ ۵، زبیرزمینی در ایران.
۱۵. سوزان مولر آکین (۱۳۹۷). زن از دیدگاه فلسفه سیاسی غرب، ترجمه: ن. نوری زاده، انتشارات روشنگران و مطالعات زنان.
۱۶. شاهنده، نوشین (۱۳۸۲)، زن در تفکر نیچه، تهران. نشر قصیده سرا. ترجمه. ملیحه مغازه ای.
۱۷. فرکلاف، نورمن. (۱۳۷۹) تحلیل انتقادی گفتمان. ترجمه فاطمه شایسته پیران. تهران: مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه ها.
۱۸. کردی، ابوعلی. منتدی إقرأ الثقافي: منتدی ثقافی للکتب باللغات الكوردية، العربية، الفارسية و الإنجلیزیه
<https://iqra.ahlamontada.com/t3873-topic>

کاراکتره کانی دیکه ی داستان هه کهدا به دوور و درژی ده بیتریت. هه وهک باس کرا نهم ده قه شه له جوارجیوهی گو تاره زانه کانی سه رده می خو ی دا شرؤفه و لیکدان هوهی بو ده کرت و له پیوهندی له گهل دهق و به ره هه مه کانی پلش خو ی هه لده سه نگیندری. به واتایه کی- تر ساختی نیوان دهق به ناشکرا ده بیندریت.

ناکامی لیکۆلینه وه که به میتۆدی گو تار شیکاری نه وه مان بو درده خاتکه گۆره پانیکی هه راوی گو فتمانی یان گو تاری به سه رکۆی گێرانه وه کاندای بوونی هه یه و به سئ شیوه رهنگ-رێژ کراوه. یه که م رهنگیک که به پروونی خو ی ده نوینیت، گو تاری هه ژموونی پیاو سالارانه یه که له گهل رهنگی دووه م یانی گو تاری زالی فم نیستی له به ره ره کانیان. به گشتی ده توانین بلین له وه به شه ی کتیی پشتی مرواری عه لانه دین سه جادی دا که تاییه ته به ژنان که شیک یه کده ست یان تاقمیکی مامناوه ند له ژنان به دی ناکرت، به لکۆو به لانی که مه وه سئ گرووپ له خو ده کرت.

یه که میان، ژنانی نه ریت خوازن که جگه له کابانیتی و ئهرکی ژنانه ی خو یان کارکی نه وتۆ ناکه ن و خو یان له کاروباری کۆمه لایه تی هه لئا قورتین. ده ستی دووه م، گرووپیک له ژنان که بارودۆخه که یان بو قه بوول نه کراوه و نه شیان توانیوه له نامراز و ساز و کاری سه رده م که لک وه رگرن، هه ر بۆیه له رینگای میشکیانه وه جا به شیوه ی فیل و ته له که، یان ده سه لاتی ئاغازتی، مافی خو یان وه رگرتوه یان بۆیان کرابیت گورزی خو یان وه شان دووه. تاقی سه یه م، نه و ژنانه ن که جوامپرانه و به بن گویدانه نۆپمه باوه کانی سه رده م به ره نگرایی رۆلم و سه ره رۆیی پیاوان و کۆمه لگا بوونه ته وه و ته واوی یاسا و رنسا کۆمه لایه تیه کانیان تیکشکاندوه. له بنه رته دا هۆی دژواریان له گهل گرووپ یه که م، پخوست کردنی ده سه لاتی پیاو سالاریه و لابرندی په رژی پی ره گه زیه و هه روه ها جیاوازیان له گهل گرووپ دووه میس به رخۆدان و به ره نگرایی به نامرازی پیاوانه یه. واته بو شکاندنی به ره سه ته کانی به رده میان چووونه ته قالی پیاوانه وه. هه ر بۆیه ده توانین بلین ژنانی ناو نهم گێرانه وان هه له ملمانییه کی چردان بو به ده سه ته وه گرتی باری ژنان و چاره نووسی خو یان.

سه رچاوه کان

کوردی

۱. ئۆجه لان عه بدوللا. (۲۰۰۳). راستینه ی نه ته وایه تیمان له گهل راستینه ی ژن و ژیان هه لده سه نگینیت،
۲. نه سه ده، راز (۲۰۲۱). میرزا مه نگوری و میژووی ژن، سلیمانی، چاپخانه ی کارۆ.
۳. حه مه ره شید، هاوژین (۲۰۱۰). ژن له جهانی نه ده بی شیرزاد حه سه ندا، کوردستان. چاپی یه که م.
۴. سه جادی، عه لانه دین (۱۳۹۶). رشته ی مرواری. پیدچووونه وه و هه له بژیری (تصحیح) ناسیح فه تاحی و عه بدوللا فاتیحی که رجۆ. سنه. بلاکراوه ی کوردستان. ۱۲۱۶ لاپه ره.
۵. شیپلی نیلیری (۲۰۰۷). سه د ژنی کاربگه ره له میژوودا، وه رگێر فه قیه ی یوو سف، چاپی یه که م، وه زا ره تی رۆشنیبری به رپوه به رایه تی خانه ی وه رگێران

الروايات، يكون للمرأة حضور مستقل في النصوص و هي مشاهدة للخطاب الأثنوي.

الكلمات المفتاحية: المرأة ، دور المرأة ، رشتي مرواري ، علاء الدين سجادي ، تحليل الخطاب

Abstract

The Appearance and Definition of Women According to the Method of Discourse Analysis in Book of Rshtay Mrwari by AlaeddinSajadi

According to the interpretations, women have played a significant and important role in society and there has been a lot of debate about the social and personal status of women. This has led to many scientific and analytical studies. In this article, we want to interpret the way women appear and define themselves in AlaeddinSajadi's book Rshtay Mrwari according to the method of discourse analysis.

The method of study in this paper is discourse analysis or Norman FairCloagh's discourse analysis, which is the most common method of studying these types of texts. The FairCloagh has identified three discourse levels for text analysis. These are: the descriptive level, the interpretive level and the interpretive level. These three sections of the Rshtay Mrwari are assessed at all three levels. The total number of narratives in AlaeddinSajadi's book contains 2,412 narratives; three of the volumes are titled by women and the narratives are dedicated to women. Volume 1 contains 20, Volume 2 contains 4 and Volume 3 contains 16 narratives. Accordingly, 40 narratives were analyzed in the form of library selections.

The results of the research show that in the first volume, women indirectly play the role of managers and housewives in 19 narratives and in one of them they are defined as mistress. In the second volume, the woman is the main protagonist of four narratives and plays the role of a sister and a clever housewife; in the third volume, she is indirectly the manager and housekeeper in 10 narratives, five of them directly give her the role of manager and housekeeper, and in one of them she is called a noblewoman.

In general, women in these narratives appear as cheap, cunning and cunning people who, although most of them are ordinary women and do not have a high social status, but nevertheless try to succeed in their social and economic causes. In most of the narratives, women have an independent presence in the texts and are viewers of feminine discourse.

Keywords: Women, Women's Role, Rshtay Mrwari, AlaeddinSajadi, Discourse Analysis

١٩. كولايي، الهه (١٣٨٦). زنان ایرانی پس از اصلاحات، آيين: آذر ١٣٨٦ شماره ٩.

٢٠. گيتس، مليندا (١٣٩٩). لحظه‌ی صعود توانمندسازی زنان چگونه دنيا را متحول می‌کنند، ترجمه. محمد صدقاتی جهرمی، انتشارات کوله‌پشتی.

٢١. مولر آکین، سوزان (١٣٨٣). زن از ديگاه فلسفه سیاسی غرب. ترجمه: ن.نوری زاده، انتشارات روشنگران و مطالعات زنان.

٢٢. ميرفخرايی، ت. (١٣٨٣). فرایند تحلیل-گفتمان. تهران: مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها.

٢٣. مرنيسی، فاطمه (١٣٨٠). زنان پرده‌نشین و نخبان جوشن پوش، تهران، نشرنی.

٢٤. ناهيد، عبدالحسين. (١٣٦٠). زنان ایران در جنبش مشروطه، نشر احيا، تبريز.

٢٥. نوال السعداوی (١٣٥٩). چهره عريان زن عرب: ، ترجمه: مجيد فروتن- رحيم مرادی، چاپ اول، انتشارات روزبهان

٢٦. يورگنسن، ماريان و لوييز فيليپس. (١٣٩٤) نظريه و روش در تحليل گفتمان. ترجم هادی جلیلی. تهران: نی.

ملخص

ظهور المرأة وتعريفها وفق منهج تحليل الخطاب في كتاب رشتي

مرواري لعلاء الدين سجادي

حسب التفسيرات، لعبت المرأة دورًا مهمًا وهامًا في المجتمع، وكان هناك الكثير من الجدل حول الوضع الاجتماعي والشخصي للمرأة وقد أدى ذلك إلى العديد من الدراسات العلمية والتحليلية. في هذا المقال نريد تفسير طريقة ظهور النساء وتعريف أنفسهن في كتاب علاء الدين سجادي "رشتي مرواري" وفق منهج تحليل الخطاب.

طريقة الدراسة في هذه الورقة هي تحليل الخطاب أو تحليل خطاب نورمان فايركلاف هي الطريقة الأكثر شيوعًا لدراسة هذه الأنواع من النصوص. حدد فايركلاف ثلاثة مستويات للخطاب لتحليل النص. هذه هي: المستوى الوصفي والمستوى التفسيري والمستوى التفسيري. يتم تقييم هذه الأقسام الثلاثة من رشتي مرواري على جميع المستويات الثلاثة. إجمالي عدد الروايات في كتاب علاء الدين سجادي يحتوي على ٢٤١٢ رواية. ثلاثة من المجلدات بعنوان النساء والروايات مخصصة للنساء. يحتوي المجلد ١ على ٢٠، ويحتوي المجلد ٢ على ٤ ويحتوي المجلد ٣ على ١٦ سردًا. وفقًا لذلك، تم تحليل ٤٠ سردًا في شكل اختيارات مكتبة.

تظهر نتائج البحث أنه في المجلد الأول، تلعب النساء بشكل غير مباشر دور المديرين وربات البيوت في ١٩ قصة وفي إحداها يتم تعريفهن بالسيدة. في المجلد الثاني، المرأة هي البطل الرئيسي لأربع روايات وتلعب دور أخت وربة منزل ذكية؛ في المجلد الثالث، هي مديرة ومديرة منزل بشكل غير مباشر في ١٠ روايات، خمسة منها تعطيها مباشرة دور المديرة ومديرة المنزل وفي إحداها تُدعى نبيلة.

بشكل عام، تبدو النساء في هذه الروايات رخيصة الثمن و ماكرة و ماكرة، رغم أن معظمهن نساء عاديات ولا يتمتعن بمكانة اجتماعية عالية، لكنهن مع ذلك يحاولن النجاح في قضاياهن الاجتماعية والاقتصادية. في معظم